

*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Wedl & Hofmann GmbH (Mils/Hall w Tyrolu, Austria)

### **Dane dotyczące postępowania przed EUIPO**

*Zgłaszający sporny znak towarowy:* Strona skarżąca

*Sporny znak towarowy:* Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Testa Rossa – zgłoszenie nr 13 019 047

*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu

*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 maja 2021 r. w sprawie R 878/2020-1

### **Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w taki sposób, aby oddalić sprzeciw również w odniesieniu do następujących towarów:

klasa 7 – krajalnice do chleba; urządzenia do tarcia warzyw; młynki do kawy (oprócz ręcznych); miksery elektryczne; młynki domowe elektryczne;

klasa 21 – przybory do użytku w gospodarstwie domowym;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

### **Podniesiony zarzut**

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

---

**Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2021 r. – Thomas Henry / EUIPO (MATE MATE)**

**(Sprawa T-452/21)**

(2021/C 368/50)

*Język postępowania: niemiecki*

### **Strony**

*Strona skarżąca:* Thomas Henry GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: O. Spieker, A. Schönfleisch, N. Willich i D. Mienert)

*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

### **Dane dotyczące postępowania przed EUIPO**

*Sporny znak towarowy:* Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego MATE MATE – zgłoszenie nr 18 091 934

*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 maja 2021 r. w sprawie R 406/2021-1

### **Żądanie**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

**Podniesione zarzuty**

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. g) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

---

**Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2021 r. – UniCredit i UniCredit Bank/Komisja****(Sprawa T-453/21)**

(2021/C 368/51)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Skarżący: UniCredit SpA (Rzym, Włochy), UniCredit Bank AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci I. Vandendorre, S. Dionnet, M. Siragusa, G. Rizza i B. Massella Ducci Teri)

Strona pozwana: Komisja Europejska

**Żądania**

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie w całości lub w części decyzji Komisji C(2021) 3489 final z dnia 20 maja 2021 r. w sprawie COMP/AT.40324 – Europejskie obligacje skarbowe (zwanej dalej „decyzją”), na mocy której stwierdzono, że uczestnicząc od dnia 9 września 2011 r. do dnia 28 listopada 2011 r. w jednolitym i ciągłym naruszeniu w sektorze europejskich obligacji skarbowych, skarżący naruszyli art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG oraz uchylenie nałożonej grzywny;
- tytułem ewentualnym znaczące obniżenie kwoty nałożonej grzywny w ramach przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- nakazanie Komisji, w ramach środków organizacji postępowania lub postępowania dowodowego, złożenia nieopatrzonej klauzulą poufności uwag przedstawionych przez stronę trzecią Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji w dochodzeniu AT.40324 po pisemnym przedstawieniu zarzutów i przesłuchaniu, tak aby uwagi te mogły zostać załączone do akt sprawy.

**Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie skargi skarżący podnoszą jedenaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ Komisja w decyzji nie zdefiniowała należycie właściwego rynku lub właściwych rynków.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja błędnie stwierdziła, iż UniCredit brał udział w jednolitym i ciągłym naruszeniu na rynku głównym, podczas gdy trader UniCredit nie prowadził negocjacji na tym rynku.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że wniosek Komisji, zgodnie z którym UniCredit brał udział w jednolitym i ciągłym naruszeniu, które polegało na ograniczeniu konkurencji ze względu na cel, nie znajduje poparcia w pochodzących z tamtego okresu dowodach i nie został wystarczająco uzasadniony.